

Dosarul nr. 1ra-2230/21
1-19002972-01-1ra-14122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

01 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Toma Nadejda,
Turcan Anatolie, Cobzac Elena

Judecând recursul ordinar declarat de către avocatul *Bodrug Alexandru* în numele inculpatului *Sîrbu Victor*, împotriva deciziei și a încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021, și a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul central din 25 martie 2021, în cauza penală în privința lui

Sîrbu Victor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenii de examinare:
prima instanță: 07.03.2019 – 25.03.2021;
instanța de apel: 16.04.2021 – 15.09.2021;
instanța de recurs: 14.12.2021 – 01.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul central din 25 martie 2021, *Sîrbu Victor* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art.192¹ alin.(1), 192¹ alin.(1) și 30, 197 alin.(2), lit. a) Cod penal și în baza acestor Legi, cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod penal, a fost condamnat după cum urmează:

- art.192¹ alin.(1) Cod penal – **1** (unu) an închisoare;
- art.192¹ alin.(1) Cod penal – **1** (unu) an închisoare;
- art. art.30, 197 alin.(2), lit.a) Cod penal – 1 (unu) an închisoare.

În baza art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui *Sîrbu Victor* i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pentru un termen de **1 (unu)** an și **8 (opt)** luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost prelungită măsura preventivă aplicată inculpatului *Sîrbu Victor* sub formă de arest, cu menținerea până la devenirea executorie a sentinței.

Termenul executării pedepsei urmând a fi calculat din 25 martie 2021, cu includerea în acest termen a perioadei aflării în stare de arest, din 13 martie 2021 până la 25 martie 2021.

A fost dispusă încasarea de la *Sîrbu Victor* în beneficiul *Statului*, a sumei de 2 580 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

A fost dispusă încasarea de la *Sîrbu Victor* în beneficiul părții vătămate *Crîleva Ecaterina*, a sumei de 60 000 lei cu titlul de prejudiciu material.

A fost admisă acțiunea civilă, dispunându-se încasarea de la *Sîrbu Victor* în beneficiul lui *Golubcov Ilia* a prejudiciul material în sumă de 134 786 lei, și a prejudiciul moral în sumă de 2 000 lei.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Sîrbu Victor la 31 octombrie 2018 în jurul orei 02:30, aflându-se afară în preajma casei de locuit nr. 77 pe str. XXXXX, or. XXXXX, r-nul XXXXX, având scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, deschizând ușa stângă din față a automobilului, care nu era încuiată, a pătruns ilegal în interiorul autoturismului de model "Kia Rio" cu nr. de înmatriculare a Republicii Bulgaria XXXXX, ce aparține lui *Crîleva Ecaterina Ivan*, a.n. XXXXX, locuitoarea a r-lui XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX 77, care era parcat pe terenul de beton din fața garajului domiciliului menționat mai sus, apoi a răpit automobilul dat, deplasându-se cu el 8 metri pe str. XXXXX, or. XXXXX, unde ulterior automobilul menționat s-a blocat și pentru a ascunde urmele faptelor ilegale a incendiat autoturismul dat, ascunzându-se de la locul infracțiunii.

Acțiunile lui *Sîrbu Victor* au fost încadrate juridic în baza art.192¹ alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - „răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire”.

Tot el, la 31 octombrie 2018 aproximativ la ora 03:30, aflându-se în preajma magazinului „Golubcov Vladimir” pe str. XXXXX, or. XXXXX, r-nul XXXXX, având scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire, deteriorând mânerul ușii din partea stângă din față a automobilului, a pătruns ilegal în interiorul autoturismului de model "Renault Megane" cu nr. de înmatriculare XXXXX, ce aparține lui *Golubcov Ilia*, a. n. XXXXX, locuitor al r-lui XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, ce era parcat lângă magazinul Î.I. „Golubcov Vladimir” și a răpit autoturismul dat urcând la volan și fără a porni motorul deplasându-se cu automobilul în cauză 5 metri pe str. XXXXX or. XXXXX, s-a oprit și ulterior pentru a ascunde urmele infracțiunii săvârșite a incendiat autoturismul dat, ascunzându-se de la locul faptei.

Acțiunile lui *Sîrbu Victor* au fost încadrate juridic în baza art.192¹ alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - „răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire”.

Tot el, la 31 octombrie 2018 în jurul orei 02:35, având scopul răpirii mijlocului de transport fără scop de însușire și incendiere pe teritoriul or. XXXXX, r-nul XXXXX, aflându-se afară lângă casa de locuit nr.77 pe str. XXXXX, or. XXXXX, r-nul XXXXX, deschizând ușa stângă din față a automobilului care era neîncuiată, a pătruns ilegal în interiorul autoturismului de model „Kia Rio” cu nr. de înmatriculare al Republicii Bulgaria XXXXX cu prețul 60 000 lei, ce aparține numitei *Crîleva Ecaterina*, a. n. XXXXX, locuitoarea r-lui XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX 77, ce era parcat pe terenul de beton din fața garajului domiciliului menționat mai sus al lui *Crîleva Ecaterina*, apoi a răpit automobilul dat,

deplasându-se cu el 8 metri pe str.XXXXX, or.XXXXX, unde automobilul menționat s-a blocat și pentru a ascunde urmele faptelor ilegale, intenționat a nimicit autoturismul dat prin incendierea lui, ascunzându-se de la locul faptei, cauzându-i lui Crîleva Ecaterina prejudiciul material considerabil la suma de 60 000 lei. După aceea, cu intenții infracționale, Sîrbu Victor, la 31 octombrie 2018 aproximativ la ora 03:30 aflându-se în preajma magazinului „Golubcov Vladimir” pe str.XXXXX, or.XXXXX, r-nul XXXXX, deteriorând mânerul de la ușa stângă din față a automobilului, a pătruns ilegal în interiorul autoturismului de model „Renault Megane” cu nr. de înmatriculare XXXXX cu prețul 130 000 lei, ce aparține numitei Golubcov Ilia, a.n. XXXXX, locuitor al r-lui XXXXX, or. XXXXX, str. XXXXX, ce era parcat lângă magazinul Î.I. „Golubcov Vladimir” și a răpit autoturismul dat, urcând la volan și fără a porni motorul deplasându-se cu automobilul în cauză 5 metri pe str. XXXXX or. XXXXX, unde s-a oprit și pentru a ascunde urmele faptelor ilegale intenționat a nimicit autoturismul dat prin incendierea lui, ascunzându-se de la locul faptei, astfel cauzându-i lui Golubcov Ilia prejudiciul material în proporții mari la suma de 130 000 lei.

Acțiunile lui *Sîrbu Victor* au fost încadrate juridic în baza art.30, 197 alin.(2), lit. a) Cod penal, după indicii calificativi - „*distrugerea intenționată a bunurilor, ce a cauzat daune în proporții mari, săvârșită prin incendiere*”.

În cadrul ședinței preliminare, inculpatul Sîrbu Victor a înaintat cerere, întocmită personal privind examinarea cauzei în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală invocând că, recunoaște în totalitate faptele incriminate, este de acord cu calificarea, nu solicită administrarea de noi probe.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul *Bodrug Alexandru* în numele inculpatului Sîrbu Victor, prin care a solicitat casarea sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal. Admiterea în principiu a acțiunii civile a părții vătămate Golubcov Ilia în sumă de 134 768 lei cu transmiterea acesteia la examinare în ordine civilă.

În motivarea apelului, avocatul inculpatului a menționat că:

- inculpatul s-a căit de cele săvârșite, a fost de acord cu achitarea prejudiciului material a părților vătămate și a solicitat aplicarea unei pedepse cât mai blânde nelegate de privațiunea de libertate cu aplicarea art.90 Cod penal;

- în sentința emisă nu a fost reflectată această solicitare din partea inculpatului. Avocatul a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate din motivul că inculpatul anterior nu a săvârșit infracțiuni, având cazierul judiciar curat și corespunzător niciodată nu a fost condamnat cu o pedeapsă legată de privațiune de libertate, se caracterizează pozitiv, a rămas orfan în perioada minoratului și a fost crescut de sora sa Tatiana, care până la aplicarea măsurii preventive-arestul în privința lui Sîrbu Victor nu a cunoscut despre existența acestui dosar penal din motivul că se afla la muncă în Federația Rusă, având la întreținere 3 copii și doi frați unul dintre care este inculpatul;

- instanța nu a luat în considerație și prevederile art.76 Cod penal, nefiind motivată cauza neaplicării unei pedepse mai blânde;

- că aflarea în detenție a inculpatului Sîrbu Victor va avea un impact negativ asupra reparării de către inculpat a prejudiciului material și moral al părților vătămate. În condițiile de detenție, luând în considerație atmosfera mediului în care se va afla în perioada de detenție vor avea un impact negativ asupra stării sănătății, reeducării, conștientizării de către ultimul a faptei infracționale, relatând că pedeapsa închisorii nu va avea nici un efect asupra corectării și reeducării lui Sîrbu Victor în locurile de detenție, nu a executat anterior pedeapsa cu închisoare;

- referitor la admiterea acțiunii civile a părții civile Golubcov Ilia în sumă de 134786 lei a evidențiat că în materialele cauzei penale este anexată o cerere semnată de Golubcov Ilia, care solicită eliberarea unui certificat de la organul de urmărire penală referitor la incendierea automobilului „Renault Megan” cu n/î XXXXX probabil pentru a fi prezentat companiei de asigurare a automobilului său și în aceste condiții dacă compania de asigurări i-a achitat prețul automobilului incendiat atunci încasarea de la Sîrbu Victor a sumei prejudiciului material în beneficiul lui Golubcov Ilia reprezintă o îmbogățire fără justă cauză, însă partea vătămată în ședința de judecată nu a relatat instanței despre faptul dacă acesta a fost despăgubit de compania de asigurări sau nu, considerând că acest fapt pune la îndoială sinceritatea și onestitatea lui Golubcov Ilia la depunerea acțiunii civile pe cauza dată.

3.2. Părțile vătămate Golubcov Ilia și Crîleva Ecaterina au solicitat casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei cu aplicarea unei pedepse mai aspre.

În motivarea apelului, au menționat că a fost stabilită o pedeapsă prea blândă, instanța neluând în considerație natura și gradul de pericol social, infracțiunea comisă de Sîrbu Victor, personalitatea sa, care s-a ascuns de organele de urmărire penală și a fost anunțat în căutare. Inculpatul nu a restituit prejudiciul material cauzat în proporții mari (134 000 lei și respectiv 60 000 lei), precum și prejudiciul moral în sumă de 10 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de avocatul Bodrug Alexandru în numele inculpatului Sîrbu Victor, și de părțile vătămate Golubcov Ilia și Crîleva Ecaterina, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Prin încheierea Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021 a fost respinsă ca inadmisibilă cererea avocatului Bodrug Alexandru în numele inculpatului Sîrbu Victor, privind înlocuirea măsurii preventive.

4.2. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, criticilor expuse, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, instanța de apel a considerat că prima instanță a respectat prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat

măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Sîrbu Victor, ținând cont de circumstanțele atenuante și agravante precum și cele reale și personale a inculpatului.

În instanța de apel au fost examinate materialele din dosar, verificate probele administrate, inclusiv declarațiile necontestate ale părților vătămate Golubcov Ilia și Crîleva Ecaterina, martorilor Putere Ivan, Glavceva Cristina, Cara Irina, Cara Vitalie, Curtov Anatoli, Dunarean Vladimir, puse la baza sentinței de condamnare și probele materiale examinate de prima instanță, care în opinia instanței de apel demonstrează vinovăția inculpatului Sîrbu Victor în comiterea infracțiunilor incriminate.

Cu referire la argumentele părților vătămate privind înăsprirea pedepsei, instanța de apel a considerat că acestea sunt neîntemeiate, iar pedeapsa aplicată este una echitabilă, în privința inculpatului Sîrbu Victor nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre. Prima instanță la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei și-a argumentat soluția adoptată.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal, ținându-se cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, stabilindu-i o pedeapsă în limitele Legii.

Dat fiind faptul că, în conținutul rechizitoriului nu a fost inclusă nici o circumstanță agravantă, instanța de apel nu a reținut nici o circumstanță agravantă, or, în conformitate cu art. 77 Cod penal, enumerarea circumstanțelor agravante are caracter exhaustiv.

Infracțiunile comise de către inculpatul Sîrbu Victor, prevăd următoarele pedepse: art. 192¹, alin. (1) Cod penal, amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau închisoare de la 1 la 3 ani și art. 30, 197 alin. (2) lit. a) Cod penal - se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Astfel, în opinia instanței de apel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță corect a determinat tipul și termenul acesteia, ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 30, 197, alin. (2), lit. a) Cod penal, face parte din categoria celor *grave*, iar infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai *puțin grave*, de persoana vinovatului Sîrbu Victor care nu are antecedente penale și de caracterizarea pozitivă a acestuia la locul de trai.

Totodată la aplicarea pedepsei a ținut cont și de prevederile art. 84 Cod penal, stabilind corect și pedeapsa definitivă de 1 an și 8 luni închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Reieșind din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reținut că reeducarea și corectarea lui Sîrbu Victor este

posibilă în condițiile aplicării pedepsei cu închisoare, care va asigura atingerea scopului Legii penale.

Instanța de apel a considerat că, criticile părții apărării nu sunt întemeiate, or, în privința inculpatului Sîrbu Victor nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, întrucât inculpatul deja a beneficiat de reducerea cu 1/3 (o treime) a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, iar instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de Lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Totodată, instanța de apel a notat că, sintagma „poate” din textul art. 90 alin.(1) Cod penal, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În acest sens, instanța de apel a evidențiat că prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executare în penitenciar.

Inculpatul a comis 3 infracțiuni, una din care este atribuită la categoria celor grave, astfel că corectarea inculpatului Sîrbu Victor, ca scop al pedepsei penale, va duce la conștientizarea celor săvârșite, or, pedeapsa prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Executarea pedepsei cu închisoare pe un termen de 1 an și 8 luni în penitenciar de tip semiînchis este generată de faptul că inculpatul a admis mai multe acțiuni ilegale, a răpit în aceeași seară două automobile, ulterior, a distrus automobilele prin incendiere, cauzând părților vătămate prejudicii materiale considerabile.

Reținând aceste circumstanțe, a fost stabilit că inculpatul Sîrbu Victor nu întrunește condițiile necesare pentru a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

La, fel, instanța de apel a evidențiat că la materialele cauzei nu sunt probe că compania de asigurare ar fi achitat lui Golubcov Ilia prejudiciul

material cauzat în urma incendiului automobilului, iar cele invocate de partea apărării sunt doar presupuneri, nefiind susținute prin probe, motiv din care instanța le-a respins ca neîntemeiate.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul *Bodrug Alexandru* în numele inculpatului Sîrbu Victor, a declarat recurs ordinar, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1), pct.10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea: încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021 cu înlocuirea măsurii preventive aplicate de către instanța de judecată, a deciziei Colegiului judiciar Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021 și a sentinței cu adoptarea unei hotărâri de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal.

5.1. În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- deținerea lui Sîrbu Victor la Instituția Penitenciară l-a reeducat și resocializat și el niciodată nu va săvârși noi infracțiuni și contravenții;

- aflarea în detenție a inculpatului Sîrbu Victor va avea un impact negativ asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat părților vătămate, însă în condițiile de detenție luând în considerare atmosfera mediului în care se va afla în perioada de detenție vor avea un impact negativ asupra stării sănătății, fizice și psihice;

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume despre propunerea lui Topal Nicolae în numele lui Sîrbu Victor în adresa părții vătămate cu privire achitarea prejudiciului material.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, *procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece pedeapsa stabilită este echitabilă și proporțională faptelor comise.*

7. Judecând recursul ordinar și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal lărgit conchide că, recursul urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul prevăzut de art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.*

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, *judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Din textul recursului, Colegiul penal lărgit atestă că, autorul critică decizia instanței de apel, prin prisma art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stabilește, că *hotărârile instanței de apel pot fi*

supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență criticile recurentului se rezumă la faptul ca pedeapsa aplicată este prea aspră, în opinia părții apărării fiind necesară aplicarea art. 90 Cod penal.

Analizând decizia contestată în raport cu argumentele recursului, Colegiul penal lărgit identifică faptul că instanța de apel a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de criteriile esențiale pentru a stabili o pedeapsă echitabilă.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Potrivit art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.*

Art. 75 alin. (1) Cod penal stipulează că *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.*

Cu referire la dezacordul părții apărării cu aplicarea de către prima instanță a pedepsei definitive sub formă de închisoare pentru un termen de 1 (unu) an și 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, Colegiul penal lărgit a stabilit că recursul declarat de către avocat este lipsit de o motivare corespunzătoare în raport cu temeiul de drept invocat, fapt ce denotă că acest recurs este declarativ și neîntemeiat, or, partea apărării a omis relatarea concretă a argumentelor, care ar constitui erori comise de instanța de apel, precum și care prevederi legale concrete au fost aplicare eronat la individualizarea pedepsei sub formă de închisoare.

Infracțiunile comise de către inculpatul Sîrbu Victor, prevăd următoarele pedepse: art. 192¹, alin. (1) Cod penal, amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau închisoare de la 1 la 3 ani (2 fapte); art. 30, 197 alin. (2) lit. a) Cod penal - se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani.

Potrivit sentinței, cauza a fost examinată în procedură simplificată, astfel în conformitate cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, *inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a*

solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță corect a determinat tipul și termenul acesteia, ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 30, 197, alin. (2) lit. a) Cod penal, face parte din categoria celor **grave**, iar infracțiunea prevăzută de art. 192¹ alin.(1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor **mai puțin grave**, de persoana vinovatului Sîrbu Victor care nu are antecedente penale și de caracterizarea pozitivă a acestuia la locul de trai.

Totodată Colegiul consideră necesar de a evidenția că la stabilirea pedepsei definitive în conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prima instanță a operat cumularea parțială a pedepselor stabilite pentru fiecare infracțiune și nu cumulul total, deși avea această posibilitate.

Toate aceste circumstanțe atestă clar că, inculpatul Sîrbu Victor a beneficiat de o pedeapsă stabilită la limita minimă posibilă și prevăzută de Legea penală.

Rezultă că în privința inculpatului Sîrbu Victor, instanța de apel a stabilit corect limitele noi de pedeapsă, indicate inclusiv în pct. 4.1. al prezentei decizii, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 8 (opt) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult ca atât, părțile vătămate în instanța de apel au solicitat înăsprirea pedepsei cu închisoarea.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că hotărârile instanțelor de fond conțin motive clare pe care se întemeiază soluția, la capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel nu a comis erori ce ar duce la casarea deciziei, ținându-se cont de toate circumstanțele prezentei cauze penale și cele personale ale inculpatului Sîrbu Victor, care potrivit materialelor cauzei nu este la prima abatere încadrată în prevederile Legii penale, anterior în privința acestuia fiind încetată cauza penală nr. 2017390449 în baza art.186 alin.(2), lit.b), c), d) Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților (f.d. 57-58, vol. I), și cu toate acestea inculpatul a comis cu intenție noi infracțiuni, aspecte care îl caracterizează ca personalitate, care nu na concluzionat că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale, inclusiv și pedepsei cu închisoare, astfel justificând concluzia instanțelor de fond.

Cu referire la alegațiile avocatului inculpatului privind necesitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare, Colegiul penal lărgit notează că în conformitate cu art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că*

nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea **poate** dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probațiune.

Astfel, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înlăturească acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că inculpatul a comis 2 infracțiuni mai puțin grav și 1 gravă, cu intenție, și luându-se în considerație pericolul social al infracțiunilor respective și faptul personalitatea inculpatului, corect au apreciat iraționalitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Stabilirea tipului, duratei precum și a modului de executare a pedepsei, de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, etc.

Aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin Lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Astfel, luând în considerație personalitatea inculpatului, modul de comitere a infracțiunilor, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată prin incendiarea automobilelor părților vătămate și cu cauzarea unor prejudicii considerabile, Colegiul penal lărgit conchide asupra faptului că infracțiunile comise de către Sîrbu Victor nu reprezintă un incident în viața

acestui, dar acțiuni intenționate, fapt care determină lucid temeinicia soluției instanței de apel privind executarea reală a pedepsei cu închisoare.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul Legii penale prevăzut de art. 61 Cod penal, poate fi realizat doar prin izolarea de societate a acestuia, deoarece faptele comise prezintă un pericol sporit pentru cetățeni, iar pedeapsa stabilită va contribui la corectarea și reeducarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

În aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că hotărârea instanței de apel în latura atacată de către partea apărării, nu conține erori ce ar duce la casarea acesteia.

Cu referire la solicitarea recurentului privind casarea *încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021, de respingere ca inadmisibilă a cererii avocatului Bodrug Alexandru în numele inculpatului Sîrbu Victor, privind înlocuirea măsurii preventive*, Colegiul penal lărgit reamintește părții apărării că odată ce instanța de apel a respins apelurile declarate și a menținut fără modificări sentința de condamnare a inculpatului Sîrbu Victor la pedeapsa cu închisoare, în temeiul art. 415 alin. (3) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării*.

Prin urmare, instanța de apel corect a respins cererea avocatului inculpatului.

Analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului, se identifică faptul că în esență sunt argumente identice celor din apelul părții apărării, constituind deja obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal lărgit face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în cauza Albert vs. România, în care s-a statuat că, *art. 6 § 1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale*.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

În acest context, Colegiul penal lărgit statuează că eroarea invocată în recurs nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi respins, ca fiind inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul *Bodrug Alexandru* în numele inculpatului *Sîrbu Victor*, cu menținerea deciziei și a încheierii Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 15 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Sîrbu Victor XXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena